

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΕΥΑ

ΜΗ ΜΕ ΚΡΙΝΕΙΣ

Αγχώνομαι όταν γράφω ποιήματα
Αγχώνομαι για τον αν θα σου αρέσουν

Αγχώνομαι γενικά για το αν αρέσω

Αγχώνομαι για το πώς με βλέπεις

Αγχώνομαι όταν με κοιτάς

Μη με κοιτάς

Δε θέλω να ασχολείσαι μαζί μου

Ή μάλλον αυτό θέλω

Ή και όχι...

Αγχώνομαι γιατί είμαι αναποφάσιστη

Αγχώνομαι γιατί σκέφτομαι πολύ

Αγχώνομαι γιατί σκέφτομαι πολύ για σένα ενώ εσύ δε σκέφτεσαι για μένα

Αγχώνομαι για το πού πάω

Αγχώνομαι γιατί δεν είμαι ασφαλής

Αγχώνομαι γιατί νομίζω πως μπορώ να προστατεύσω τον εαυτό μου

Αγχώνομαι γιατί μάλλον αυτό δεν ισχύει

Γιατί δεν ισχύει:

Δεν είμαι δυνατή;

Μάλλον όχι τόσο όσο αυτός που θέλει να με γυρίσει σπίτι, για να είμαι ασφαλής

Μα... το είπα και πριν

Δεν είμαι ασφαλής

Ή μάλλον δε νιώθω ασφαλής

Αγχώνομαι για τους φίλους μου

Ακόμα και για αυτούς που δεν πιστεύουν ότι τους σκέφτομαι

Αγχώνομαι και για αυτούς που δεν είναι φίλοι μου

Ή που ήταν κάποτε και τώρα όχι

Αγχώνομαι για μένα

Αγχώνομαι που δεν είμαι αγχώδης

Αγχώνομαι που δεν βρίσκω εμένα σε κάποιον άλλον

Ή μάλλον αυτό δεν θα ήταν λογικό να συμβεί

Εγώ όμως θα ήθελα να συμβεί

Γιατί εγώ είμαι τέλεια

Ή νομίζω πως είμαι τέλεια

Ή απλά θέλω να νιώθω τέλεια...

Μη με κρίνεις